

Ο δρόμος για την Ελλάδα, Ρ. Σαρβάρ (μαρτυρία)

Ρ. Σαρβάρ

Ο δρόμος για την Ελλάδα

Μαρτυρία : Ασυνόδευτο παιδί

Δεν είχα τίποτα να φάω ούτε να πιω

Έμεινα στο Πακιστάν με τους γονείς και την αδελφή μου. Ήμουν 12 ετών. Μια μέρα το πρωί στις 3-5-2005 έγινε σεισμός. Εγώ ήμουν στο γήπεδο. Η μητέρα μου και η αδερφή μου ήταν στο σπίτι και ο πατέρας μου στη δουλειά. Το σπίτι έπεσε αλλά η μητέρα μου και η αδελφή μου σώθηκαν. Ο πατέρας μου δεν ξέρω τι έγινε. Μείναμε εκεί τρεις βδομάδες και ψάχναμε αλλά δεν τον βρήκαμε. Μετά εγώ, η μητέρα μου και η αδελφή μου πήγαμε στο σπίτι του πάππου μου. Η μητέρα μου με άφησε σε κάποιο φίλο του πατέρα μου και του είπε να με μάθει μια δουλειά. Αυτός με πήρε και έμεινα τέσσερις μέρες στο σπίτι του. Μετά με έβαλε σε ένα πλοίο. Στο πλοίο έμεινα τέσσερις μέρες και δεν έφαγα και δεν ήπια τίποτα. Όταν κατέβηκα απ' το πλοίο, περπατήσαμε ένα βράδυ μέσα στα δέντρα, πάνω σ' ένα βουνό και πήγαμε σ' ένα σπίτι. Εκεί έφαγα και κοιμήθηκα. Ήμουν πολύ κουρασμένος. Το πρωί ήρθε αυτός που με είχε φέρει εκεί. Με ρώτησε τι κάνω και είπα ότι θέλω να πάω στο σπίτι μου. Μου είπε ότι είμαι στην Τουρκία και έφυγε. Μετά από πέντε μέρες ήρθε ένας άλλος άντρας και με πήγε στο δάσος. Εκεί ήταν ένα μικρό σπιτάκι. Με άφησε εκεί και μου είπε ότι θα έρθει το πρωί. Ήρθε μετά από δύο ημέρες. Δεν είχα τίποτα να φάω ούτε να πιω. Με πήρε και ξεκινήσαμε να περπατάμε.

Μετά από πέντε ώρες εγώ του είπα ότι κουράστηκα. Μου είπε έχουμε μια ώρα δρόμο ακόμη. Ξεκουράστηκα λίγο και μετά αρχίσαμε πάλι να περπατάμε. Περπατήσαμε τρεις ώρες και φτάσαμε σ' ένα ποτάμι. Εκεί υπήρχε μια βάρκα κάτω απ' τα φύλλα κρυμμένη.

Περάσαμε το ποτάμι και μετά ξεκουραστήκαμε μια ώρα. Εκεί αυτός μου έδωσε να φάω ένα αγγούρι, ντομάτα και λίγο ψωμί. Μετά περπατήσαμε δυο - τρεις ώρες και φτάσαμε σ' ένα παλιό σπίτι. Ύστερα φτάσαμε σε μια πόλη. Εκεί έμεινα απ' το πρωί ως το βράδυ. Ύστερα αυτός με έβαλε στο πορτ-παγκάζ του αυτοκινήτου και φτάσαμε εδώ στην Αθήνα. Μετά έμεινα είκοσι μέρες με έναν άντρα από το Ιράκ. Αυτός με

βοήθησε να πάρω τηλέφωνο τη μάνα μου. Τη ρώτησα που είμαι και μου είπε στην Ελλάδα. Μετά άρχισα να κλαίω και της είπα ότι θέλω να πάω κοντά της. Αλλά εκείνη μου είπε να μείνω εδώ να κάνω κάποια δουλειά, γιατί στο Πακιστάν δεν έχει ούτε σπίτι να μείνω. Εγώ συνέχεια τηλεφωνούσα και έκλαιγα αλλά δεν μπορούσα να κάνω τίποτα. Ένας άντρας από το χωριό της μαμάς μου ήταν εδώ στην Ελλάδα. Η μαμά μου του τηλεφώνησε και του είπε να έρθει να με πάρει. Αυτός με πήρε και εγώ τηλεφώνησα στη μαμά μου και εκείνη μου είπε να μείνω μαζί του. Εγώ συμφώνησα. Μετά αυτός τηλεφώνησε κάποιες φορές στη μάνα μου και εγώ δε μίλησα μαζί της. Μετά πήγα σε ένα γραφείο για να πάρω άδεια να μπορέσω να μείνω εδώ. Εκεί με γράψανε στο σχολείο που είμαι τώρα και έχω πολλούς φίλους.

Δεν ξέρω όμως πού είναι η μητέρα μου, η αδελφή μου και ο πατέρας μου. Μου λείπουν πολύ αλλά δεν μπορώ να κάνω κάτι. Τηλεφωνώ στη μητέρα μου αλλά δεν απαντά κανείς.

P. Σαρβάρ, ασυνόδευτος πρόσφυγας από το Πακιστάν

Ασκήσεις

1. Ποιους συνειρμούς προκαλεί στο μυαλό σας το ζεύγος των λέξεων «ασυνόδευτο παιδί»;
2. Διαβάζοντας το κείμενο:
 - πώς θα χαρακτηρίζατε την καθημερινότητα του παιδιού;
 - ποια σημεία θα σχολιάζατε ιδιαίτερα από την αφήγηση της ζωής του;
 - υπάρχει συναισθηματικό κενό στη ζωή του παιδιού και γιατί;
3. Ποια ταυτότητα διαφαίνεται να διαμορφώνει, μέσα από τον λόγο του, το ασυνόδευτο παιδί; **ΤΑΥΤΟΤΗΤΕΣ**
4. Να παρατηρήσετε και να σχολιάσετε το ύφος της μαρτυρίας. Προσέξτε ότι χρησιμοποιείται ο κυριολεκτικός λόγος και ότι κυριαρχεί το ρήμα. Πώς ερμηνεύετε αυτές τις επιλογές του αφηγητή; Ποια αίσθηση δημιουργείται τελικά στον αναγνώστη; **ΕΚΦΡΑΣΤΙΚΟΙ ΤΡΟΠΟΙ ΑΦΗΓΗΣΗ**
5. Περιγράψτε με κείμενο ή αποδώστε με εικόνα, βίντεο κ.ά το ασυνόδευτο παιδί καθώς και τον χώρο στον οποίο φαντάζεστε ότι μπορεί να μένει, βλ. και [Εκφραση-Εκθεση Α'λυκείου, σ. 160-161 και 168-175](#). **ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΚΑΙ ΧΩΡΟΥ**
6. Προσπαθήστε να φανταστείτε την εξέλιξη της ιστορίας του ασυνόδευτου παιδιού δέκα χρόνια μετά. Δοκιμάστε να γράψετε τη συνέχεια της ιστορίας σε ένα κείμενο με τη μορφή μαρτυρίας (πρωτοπρόσωπη αφήγηση) και με ύφος απλό και ανεπιτήδευτο, ανάλογο με το ύφος της αυθεντικής μαρτυρίας. Να λάβετε υπόψη ότι ο ήρωάς σας δεν είναι πια παιδί αλλά νέος. **ΑΦΗΓΗΣΗ - ΜΑΡΤΥΡΙΑ / ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΓΡΑΦΗ**